

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 137: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove og konkursloven. (Ophævelse af lov om særlig indkomstskat m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Socialdemokratiet støtter, at lov om særlig indkomstskat ophæves, og at lovbestemmelserne overføres til ligningsloven og nogle andre love.

Lov om særlig indkomst er blevet udhulet i tidens løb, idet en række af dens bestemmelser er overført til andre love. Loven anvendes i dag derfor alene på begrænsede områder, f.eks. genvundne fradrag ved salg af skibe og driftsmidler, genvundne afskrivninger på bygninger og installationer samt kapitalgevinster.

Hædersgaver og engangsindtægter vil fremover blive beskattet efter de samme regler som f.eks. jubilæumsgratialer, dvs. med et bundfradrag på 6.000 kr. og beskatning af 70 pct. af det resterende beløb.

Ved ophævelsen af loven sker der en videreførelse af det arbejde, der blev igangsat i forbindelse med skattereformens vedtagelse i 1993, hvor man forsøgte at skabe symmetri mellem fradrag og indtægter på selvangivelsen. Denne symmetri er fornuftig, idet den forhindrer, at der skabes fortjenester ved at foretage fradrag i den høje ende af skatteskalaen og lade indkomsten beskattes i den lave ende. Det finder de fleste ganske fornuftigt, men de, der på den måde har skaffet sig en fortjeneste, er måske knap så begejstrede.

Mange glæder sig vel netop i disse dage over skattereformen fra 1993, nu hvor de nye skattekort for 1995 er taget i brug. Den enkelte får en større lønudbetaling, altså en lavere personskat, men det gør det også nødvendigt at regulere på andre områder.

Peter Brixtofte (V):

Dette lovforslag afskaffer en eksisterende lov og en skat på særlig indkomst, og begge dele lyder jo umiddelbart forjættende for en Venstremand. Men forslaget lader alene den såkaldte særlige indkomstskat forsvinde som begreb, og i stedet

skal der indføres almindelig indkomstskat af de berørte indkomsttyper.

For at starte lidt positivt er det naturligvis sandsynligt, at det bliver enklere for skatteyderne, at der kun skal udfyldes og behandles én selvangivelse. Men vi halvgamle med en forholdsvis god hukommelse opfatter løfter om forenklinger fra skiftende socialdemokratiske skatteministre med en vis skepsis. Vi kan godt huske, at daværende statsminister Jens Otto Krag ved valget i 1966 udarbejdede en socialdemokratisk valgannonce, der lovede, at selvangivelsen skulle smides i skraldespanden, når vi fik kildeskat. Men i stedet fik vi to selvangivelser, nemlig en forskudsopgørelse og en slutligningsopgørelse.

Nuvel, i dag er det nok blevet lidt lettere rent teknisk, men til gengæld helt uforståeligt for almindelige mennesker. Der er bruttoskat, bundskat, mellemskat, topskat, 6 pct.s-skat – som rent faktisk ikke er en 6 pct.s-skat – kirkeskat, kommuneskat, amtsskat og masser af forskellige indtægtsgrænser.

Man skulle også kende Venstre dårligt, hvis man ikke ved, at der vokser skepsis over for forslaget frem i ethvert Venstresind, når forenklingen besynderligt nok fører til en højere skat. Alene i 1996 drejer det sig om et plus på 80 mio. kr., og så vidt man kan læse, bliver provenuet sandsynligvis større herefter. Og vi må huske – det husker vi i hvert fald i Venstre – at et plus hos det offentlige har den uundgåelige bivirkning, at der opstår et tilsvarende minus hos borgerne.

Der er altså nogle, der skal betale for, at det endnu en gang skal være enklere at være dansk skatteborger, og de, der skal betale, er først og fremmest dem, der skal beskattes af genvundne afskrivninger; her sættes skatten op fra 50 pct. til op mod 65 pct. Efter min bedste overbevisning sker det endda med tilbagevirkende kraft i forhold til allerede trufne dispositioner.

Jeg kan også sige på Venstres vegne, at selv om vi ikke kan henvise til noget i finanslovaftalen, hvoraf det klart fremgår, at man ikke må fremsætte et sådant lovforslag, mener vi, det er imod ånden i finanslovaftalen, at man indfører ekstra skatter for erhvervslivet, som berører indkomståret 1995. Uanset om man først skal betale skatten i 1996, vedrører den en indtjening i 1995.

Efter Venstres opfattelse er lovforslaget derfor erhvervsskadeligt; det rammer mange virksomheder og det oven i købet i en tid, hvor vi

har brug for flere arbejdspladser. Derfor er Venstre som udgangspunkt imod forslaget, og hvis der ikke under udvalgsbehandlingen gennemføres ændringer, som imødekommer Venstres synspunkt, vil vi stemme imod det, også selv om der på nogle områder bliver tale om mindre skattelettelser. Lovforslagets nettoresultat er nemlig større skatter, og det er Venstre imod.

Flemming Hansen (KF):

Man hører af og til folketingsmedlemmer – endog ministre fra regeringspartierne – påstå, at den nuværende regering er en erhvervsvenlig regering. Man hører også af og til de samme mennesker sige, at denne regering går ind for en forenkling af skattelovgivningen. Men det bekræftes af dette lovforslag, at en forenkling af skattelovgivningen efter socialdemokratisk tankegang er det samme som endnu en gang at belaste erhvervslivet med nye skatter.

I dette tilfælde er der ifølge lovforslaget tale om et samlet merprovenu og dermed en samlet merudgift for erhvervslivets udøvere på i alt 80 mio. kr. alene for 1996. Den kendsgerning kan vi ikke komme uden om – det står direkte i lovforslagets bemærkninger.

At forslaget indebærer en væsentlig skærpet beskatning af selvstændige erhvervsdrivende, kan næppe heller diskuteres, og vel at mærke ikke af de store selvstændige erhvervsdrivende – de kører jo i selskabsform – men af de tusindvis af små, som er dem, der har det sværest.

Man vil jo med forslaget ophæve begrebet særlig indkomstskat, og det er først og fremmest på området genvundne afskrivninger, at urimelighederne kommer til udtryk.

Som begrundelse for at beskutte fortjenesten ved afhændelse af maskiner osv. anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at udgifterne i forbindelse med indkomsterhvervelsen har kunnet fratrækkes i den personlige indkomst. Selvfølgelig har den da kunnet det; sådan har det jo altid været. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at der er opnået en skatteværdi svarende til den højere marginalskat, man eventuelt har i dag, idet skatteværdien helt afhænger af indtjeningen i det år, man har foretaget sine afskrivninger.

Ved salg af virksomheden eller aktivet vil salgsavancen derimod skulle indtægtsføres på én gang, hvorved den progressive skatteskala oftest vil medføre, at salgsavancen beskattes med de højest mulige skattesatser.

Motivet bag indførelsen af lov om særlig indkomstskat var netop at forhindre de urimeligheder, som den progressive beskatning indebærer, når man realiserede sine engangsindtægter.

I den konservative folketingsgruppe finder vi forslaget urimeligt og endnu et meget, meget stærkt bevis på den mangel på forståelse, som specielt Socialdemokratiet har for erhvervslivets vilkår her i landet. Vi finder det – for at sige det på dansk – direkte erhvervsfjendsk.

Jeg forstår godt, at Socialdemokratiet har det synspunkt – det er jo ingen nyhed – men jeg spørger mig selv: Hvordan kan det være, at Det Radikale Venstre kan gå ind for det? O.k., de er jo sådan lidt til højre og lidt til venstre, så det kan man måske endda forstå. Men hvordan kan CD – som gang på gang i de valgkampe, de overlever, og som de overlever på at sige: Vi er partiet for de små selvstændige erhvervsdrivende – støtte dette lovforslag?

Jeg har noteret mig, at CD's ordfører desværre ikke er til stede. Jeg havde fortalt hende, at jeg ville angribe partiet kraftigt her. Jeg beklager, at hun ikke er til stede, men jeg spørger alligevel for historieskrivningens skyld: Hvordan kan CD støtte et så erhvervsfjendtligt lovforslag som dette?

Jeg har forklaret mig meget utydeligt, hvis ikke det er gået op for tilhørerne, at vi ikke kan støtte dette lovforslag.

Formanden:

Et par korte bemærkninger, inden vi skal i gang med hr. Jes Lunde som ordfører.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersén (S):

Jeg gav udtrykkeligt udtryk for, at det drejer sig om, at man får symmetri, således at fradragene og indtægterne beskattes med samme procent. Det kan jeg forstå at hverken Venstre eller De Konservative finder er en god idé. Man vil godt via afskrivninger udskyde skatten, og når man så skal betale, vil man i øvrigt betale en skat, der er lavere end den ville have været på det tidspunkt, man foretog fradraget.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, når man taler om den uforståelige selvangivelse, at jeg igennem årene har oplevet, at folk mødte op i forskellige organisationer for at få lavet deres selvangivelse, fordi det var meget besværligt og kompliceret. Det er der ingen, der gør mere, for selvangivelserne er fortrykte.

Så det er måske knap så kompliceret, som hr. Brixtofte giver udtryk for her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, den konservative ordfører svagede sig meget højt op i forargelsen over, at visse partier støttede dette lovforslag, herunder også Det Radikale Venstre. Jeg synes egentlig, at hr. Flemming Hansen skulle se på de størrelsesordener, vi taler om.

Hidtil har provenuet af den samlede beskatning af særlig indkomst været på 1 mia. kr., og nu kommer der altså et merprovenu på 80 mio. kr. Jeg synes ikke rigtig, det er al den galde værd, som hr. Flemming Hansen hælder ud over Folketinget og især regeringspartierne.

Man må også tænke på, at afskrivninger er foretaget til en højere procentsats end den, de bliver beskattet med, så jeg mener ikke, der er noget som helst at være betænkelig ved for erhvervslivets vedkommende.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Jeg mener, at den socialdemokratiske ordfører har mistet enhver jordforbindelse. Vi andre, der færdes blandt danskerne, ved, at når man ikke længere kommer og brokker sig over sin selvangivelse, er det, fordi man simpelt hen har opgivet at forstå, hvordan skatten regnes ud.

Det burde være sådan, at også vi andre kan forstå, hvordan man får beregnet sin skat med alle de skatteprocenter, der er. Det må være en demokratisk ret, at man kan forstå det, for man får mistillid til systemet, hvis ikke man selv kan efterkontrollere tingene, og det er indviklet med alle de forskellige skattearter og med de forskellige beløbsgrænser. Jeg kan sige på egne vegne, at jeg også har svært ved at finde ud af det.

Det kan naturligvis være, fordi jeg ikke er særlig klog og den socialdemokratiske ordfører er en særlig begavelse, men jeg ved dog trods alt bl.a. fra tidligere meget, meget dygtige, fremragende socialdemokratiske politikere, at de gjorde meget ud af at forklare selvangivelserne for bl.a. deres pensionistvælgere og i den forbindelse vandt stor forståelse hos befolkningen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Fru Elisabeth Arnold kan ikke forstå, at det er al min galde værd, og jeg indrømmer, at jeg da også normalt er et meget venligt menneske.

Det kan da godt være, at 80 mio. kr. er et lille beløb for fru Elisabeth Arnold; det vil jeg da ikke udelukke. Men det er altså 80 mio. kr. om

året. Og det drejer sig om små erhvervsdrivende, for hvem en indkomst på 100.000 kr. er et ganske stort beløb. Jeg gør bare opmærksom på, at det er dem, det rammer.

De større virksomheder, der drives i aktieselskabsform, beskattes med 34 pct., når de genvinder deres afskrivninger; for dem er det ikke noget problem – det er en fin idé – men for den meget lille, og det er jo ham, det rammer, synes jeg altså, at det er et stort beløb.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt afskrivningerne er foretaget til en højere procentsats. Det tror jeg netop ikke er tilfældet særlig ofte for den lille erhvervsdrivende, for han har måske kun haft 50 pct. eller 48 pct., da han afskrev i sin tid. Så har han måske senere haft held med virksomheden, og så bliver der tale om en højere procentsats. Så vidt jeg ved, er den 58 plus 6 i den høje ende.

Der er en ting, som fru Elisabeth Arnold ikke kom ind på, og det er rimeligt nok, for jeg spurgte ikke om det i min ordførertale, fordi min tid udløb. Synes fru Elisabeth Arnold ikke, at det, man vil gennemføre her, har en tendens til at have tilbagevirkende kraft? De har altså afskrevet over de sidste 10 år, så falder fars hammer, skatteministerens hammer lige pludselig hårdt og brutalt i den erhvervsvenlige skattepolitikens ånd – og i forenklingens sande ånd.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først vil jeg sige til hr. Peter Brixtofte, at det altså næsten ikke er til at bære at høre denne jammer over den komplicerede selvangivelse og alle de indviklede formularer, som folk ikke kan finde ud af at udfylde. Venstre har haft skatteministerposten i årevis, og der har været konservative skatteministre i mange år under Schlüterregeringens regime op igennem 1980'erne, og blev selvangivelserne så meget enklere af det? Nej, de gjorde ikke.

Der var oven i købet visse forenklinger af blanketten, som blev præsenteret af en af Venstres skatteministre som en selvangivelsesreform, fordi der var en enkelt rubrik, der blev udeladt.

Så jeg må nok sige, at der er mange om at have været med til at komplicere skattesystemet og de blanketter, som folk skal udfylde. At det specielt skulle være den nuværende regering eller en speciel socialdemokratisk idræt at gøre det mere kompliceret, vil jeg altså ikke lægge ryg til. Jeg mener, at de partier i Folketinget,

som har haft regeringsmagten op igennem 1980'erne og tidligere, sammen med de partier, som har regeringsmagten nu, har et fælles ansvar for, hvordan skattesystemet ser ud; det kan hr. Peter Brixtofte ikke løbe fra.

Til hr. Flemming Hansen vil jeg sige, at det er klart, at når der er en samlet provenuøgning på 80 mio. kr., skal pengene selvfølgelig komme et sted fra. Der er nogle, der vil blive ramt af det; sådan er det bare. Det ved hr. Flemming Hansen, og det ved jeg også. Jeg synes bare ikke, problemet har de store dimensioner, som stemningen i hr. Flemming Hansens indledende tale antydede.

Til spørgsmålet om tilbagevirkende kraft vil jeg sige, at jeg synes, vi skal præcisere, at dette ikke er tilbagevirkende kraft, men at der godt kan være tale om skuffede forventninger. Folk har disponeret i tillid til, at alt i verden forblev, som det var, og at intet nogen sinde ville blive ændret.

Det kan ikke nytte noget, at politikere ikke kan ændre kommuneskatteprocenter, formueskatteprocenter og andre former for skatteprocenter, og at alt altid skal forblive, som det hele tiden har været, for så kan vi overhovedet ikke lave skattepolitik her i Folketinget. Men det er måske også det, hr. Flemming Hansen helst vil have.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Når hr. Brixtofte giver udtryk for, at han færdes blandt danskere, kan jeg ikke lade være med at sige, at det gør vi, der kommer ovre fra Jylland, altså faktisk også.

Jeg vil godt sige til hr. Brixtofte – og det ved hr. Flemming Hansen er rigtigt – at det jo ikke er mange år siden, at folk sad i kø for at få lavet deres selvangivelse. Så sent som sidste år var der pensionister, som ringede til mig og spurgte: Jens Peter, kan det virkelig passe, at vi slet ikke skal gøre nogen ting nu, at det hele er ordnet for os? Så at det skulle være blevet så kompliceret, synes jeg måske er en overdrivelse.

Hvis man derudover skal se på, hvornår problemerne opstod, har hr. Brixtofte jo også været skatteminister på et tidspunkt.

Jeg vil også godt sige, at provenuet jo rent faktisk falder, når marginals-katten falder, og det er det, der sker i den nærmeste fremtid takket være den skattereform, som er blevet sat i værk af den socialdemokratiske ledede regering. Det synes jeg måske, at man skulle se lidt positivt på.

Lad mig så også sige, at når pengene bliver stående i de virksomheder, hvor man er virksomhedsbeskattet, bliver der i hvert fald ikke tale om en højere skat; det er først og fremmest, når pengene bliver trukket ud, man skal beskattes. Det er da også ærgerligt, at man, når pengene kommer ud, skal beskattes af den optjening, man har haft i sin virksomhed, ligesom andre borgere bliver det!

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Over for den socialdemokratiske ordfører vil jeg godt slå fast, at der uden for enhver diskussion er tale om højere skatter på erhvervslivet, og derfor er vi imod. Højere skatter på erhvervslivet er skadeligt for arbejdspladser og produktion i Danmark, og det er vi imod.

For det andet vil jeg godt slå fast, at der er tale om tilbagevirkende kraft, for man har truffet dispositioner om køb/salg ud fra forudsætninger om en særlig indkomstskat. Derfor er det ganske urimeligt, at de afskrivninger, der er foretaget i andre år, nu skal beskattes med en højere procent. Det er vores synspunkt.

Med hensyn til selvangivelsen er det altså ikke os, der har lavet den skattereform, hvor man har indført bruttoskat og en hel række forskellige skatter med en masse forskellige beløbsgrænser, som gør, at det er ganske uoverskueligt at forstå, hvordan skatten er regnet ud.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg også selv har gjort mig overvejelser over, hvorvidt man skal hidse sig så meget op under en første behandling, men når jeg gør det her, er det altså, fordi jeg jo selv hører til de små erhvervsdrivende; jeg ved, hvad dette kommer til at koste, jeg kan regne det ud. Og det må da være i orden.

Så kan man sige: Hvor meget er 80 mio. kr.? Er det et stort beløb? Det ved jeg ikke. Sammenlignet med underskuddet på statsfinanserne her i landet er det ikke et stort beløb, men for de mennesker, der skal betale, mener jeg det er et stort beløb.

Jeg er nødt til at stille to spørgsmål til fru Elisabeth Arnold: Er det her udtryk for en øget beskatning af de små selvstændige erhvervsdrivende, eller er det ikke? Er det udtryk for en erhvervsfjendtlig holdning, eller er det udtryk for en erhvervsvenlig holdning?

De to spørgsmål synes jeg da fru Elisabeth Arnold må kunne besvare.

Stadig væk skal jeg beklage, at CD's ordfører ikke er til stede og derfor ikke er i stand til at besvare de samme spørgsmål, men de skal nok blive stillet ved en anden lejlighed.

Så skal jeg lige sige til sidst, at jeg håber, at udvalgsarbejdet om denne sag vil få øjnene op hos specielt De Radikale og CD for, at dette altså er noget, der gør ondt på de små selvstændige erhvervsdrivende.

Jeg har for længst – og det beder jeg fru Arnold bemærke – opgivet Socialdemokratiet. Det er sket, det løb er kørt, men det kunne da være, at Det Radikale Venstre og CD kunne få indflydelse i regeringen også på dette her område.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi er ved at være klar til orderrækken.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Det, der kalder mig herop, er, at den socialdemokratiske ordfører som dokumentation for, at vi nu har fået et forenklet og godt skattesystem, siger, at folk ikke henvender sig; pensionisterne ringer til den socialdemokratiske ordfører og siger: Kan det virkelig passe, at det hele nu bliver ordnet? Jeg tror, at det var det udtryk, at »det hele bliver ordnet«, den socialdemokratiske ordfører brugte.

Jeg vil godt sige, at det dog er det tyndeste argument, jeg nogen sinde har hørt, for, at skattelovgivningen skulle være forenklet, at »det hele bliver ordnet«. Skattesystemet kan være nok så kompliceret på alle leder og kanter, blot det bliver ordnet af nogle nede i skatteforvaltningen; så kan den enkelte måske ikke så direkte se det vanskelige i skattesystemet.

Men det er måske tværtimod udtryk for en, synes jeg nok, socialdemokratisk tankegang om, at skidt da pyt med, at den enkelte borger måske ikke forstår sin egen økonomiske situation særlig godt og forstår baggrunden for, hvorfor man betaler det i skat, som man gør, at det hele bliver jo bare ordnet, og derfor er det blevet meget nemmere.

Jeg synes snarere, at vi burde have et skattesystem, som var til at forstå for almindelige borgere, og arbejde for nogle forenklinger, der gør, at man har mod til som borger her i landet at sætte sig ned – også som pensionist og socialdemokratisk vælger – og udfylde sin egen selvangivelse. Det må da være målet og ikke, at skatte-

forvaltningen blot ordner det hele, og pensionisten så spørger: Jamen bliver det hele virkelig bare ordnet?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg troede, at hr. Thulesen Dahl lagde mærke til, at det var et svar til hr. Brixtofte, som jo omtalte, hvor besværligt det hele var blevet. Jeg mener, at det skal ses i den sammenhæng.

Jeg lagde da mærke til, at hr. Thulesen Dahl var meget opmærksom på de oplysninger, jeg gav heroppefra, så jeg troede også, han havde forstået det på den måde, som det var ment.

Jes Lunde (SF):

Jeg har ærlig talt svært ved at forstå den store opstandelse, som dette fornuftige lovforslag giver anledning til blandt de borgerlige partier.

Må jeg først sige til hr. Brixtofte, at det jo generelt er rigtigt, at selvangivelsen er kompliceret, og at vores skattesystem er for kompliceret. Der er alt for mange skattesatser: top-, mellem-, 6 pct.-skat og hist op og kom herved. Men det, der sker med dette lovforslag, er jo, at der bliver én sats mindre, så det må vi kunne støtte.

Når man siger, at det er et stort problem, fordi det giver en skærpet beskatning af erhvervslivet, synes jeg lige, vi skal have proportionerne ind i det.

Det, det drejer sig om, er jo, at hvis jeg som erhvervsdrivende køber en maskine og afskriver den, sådan at jeg skal betale mindre i skat deroppe, hvor man betaler 65 pct. i skat, og jeg så et par år senere sælger denne maskine og får mere for den, end den er nedskrevet til – jeg får altså en fortjeneste – er det altså svært at forklare nogen, at jeg kun skal beskattes med 50 pct., selv om jeg har trukket 65 pct. fra, da jeg købte den.

Det er der da ikke nogen der kan forstå. Selvfølgelig skal man beskattes på samme måde, som da man afskrev den. Det er da logisk, og derfor er det fuld logik, at det nu indføres, at der er tale om almindelig personlig indkomst, hvis man får nogle genvundne afskrivninger.

Den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, var inde på, at der kan opstå den situation, at en virksomhedsejer havde en mindre indkomst og derfor en lavere skatteprocent, da maskinen blev afskrevet, og senere får gode tider og højere skatteprocenter. Det er jo rigtigt, at det kan gå begge veje. Det kan jo også gå modsat: Han havde mange penge, dengang han

afskrev, og nu tjener han mindre og har derfor en lavere skatteprocent til de genvundne afskrivninger. Det kan vende begge veje.

Men generelt må man sige, at hvis der er nogen, der er i den situation, at de har lave skatteprocenter for tiden og forventer, at næste år bliver deres skatteprocent meget højere, kan de jo bare vente med at afskrive. Der er ikke pligt til at foretage afskrivninger her i landet; det er fuldstændig frivilligt. Virksomhedsejerne kan bare vente.

I givet fald kan man vente med at afskrive overhovedet, til man kender aktivets salgspris; så risikerer man ikke noget som helst. Så bliver de genvundne afskrivninger beskattet i det samme år, som man foretager afskrivningen, og man har ikke noget problem. Der findes veje ud af det.

Jeg synes såmænd, at det er et meget fornuftigt lovforslag fra regeringens side, og vi kan støtte det.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Det sker for Fremskridtspartiet at se meget jævnlige, at der kommer forslag fra skatteministeren med det som udgangspunkt, at et eller andet område nu skal forenkles voldsomt. Det er overskriften på det hele, og læser man bemærkningerne igennem til de forskellige lovforslag, som kommer, er budskabet, at der sker en forenkling. Når man så går mere ned i substansen af lovforslagene, viser det sig ofte, at der ligger nogle hensigter bag, som måske ikke umiddelbart giver anledning til, at man synes, der er tale om en reel forenkling.

Der har været nævnt mange ting heroppefra, men en ting, som jeg godt vil fremhæve, er det, som den konservative ordfører også var inde på, nemlig at det er meget påfaldende, at man altid, når man ønsker forenklinger i den socialdemokratiske ledede regering, kommer frem til, at det offentlige skal have et større provenu, end det har været tilfældet tidligere.

I dette tilfælde bliver ekstraprovenuet i første omgang på 80 mio. kr. Den socialdemokratiske ordfører sagde så, at i takt med, at skatteprocenterne falder, falder provenuet også. Jo, men i 1998 er merprovenuet altså angivet i bemærkningerne til 20 mio. kr., og så vidt jeg ved, ligger der ikke forslag på bordet om, at skatteprocenten skal sænkes voldsomt. Skattereformen løber, så vidt jeg ved, til 1998, og så skal Folketinget se på situationen igen.

Det vil sige, at som situationen er nu, medfører dette lovforslag øgede skatteindtægter, øget beskatning, og det synes vi ikke er et godt udgangspunkt.

Der bliver så sagt, at der skal være logik i systemet, og at det derfor er godt at få lov om særlig indkomstskat ophævet, for det vil give mere symmetri i fradragsreglerne. Og det er jo også rigtigt. Men så må man prøve at arbejde med en model, der sikrer, at man når frem til symmetri og logik i skattesystemet, uden at det nødvendigvis altid skal medføre øgede skatteindtægter.

Der står i bemærkningerne, at dette vedrører 20.000 personer. Vi vil fra Fremskridtspartiets side gerne benytte udvalgsarbejdet til at få et bedre overblik, end lovforslaget og dets bemærkninger giver, over, hvad det egentlig får af konsekvenser for de enkelte, der bliver berørt af dette lovforslag.

Det er jo nemt, som fru Elisabeth Arnold gør det, at sige: Herregud, det er jo blot 80 mio. kr.; hvorfor al den opstandelse, hvorfor al den diskussion? Men jeg synes faktisk, at det er værd at vende i udvalget, hvilken betydning det her reelt vil få, i stedet for blot at affærdige det med, at det jo kun handler om 80 mio. kr.

Fremskridtspartiet er yderst skeptisk over for forslaget. Vi er varme tilhængere af forenklinger, men forenklinger, der ikke medfører en øget beskatning. Det er det, vi ser som et hovedproblem i det her, og derfor er vi som udgangspunkt ikke tilhængere af lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Efter Det Radikale Venstres opfattelse skal dette forslag ses som en klar opfølgning af skattereformen fra 1993. En af hovedkonklusionerne i det daværende Personskatteudvalgs betænkning var netop, at alle indkomstarter skulle beskattes ens.

Det har vi arbejdet på lige siden i forbindelse med selve skattereformen, men også i adskillige opfølgingslove senere hen. Det er enklere, det er mere logisk, og det vil også på længere sigt føre til større forståelse for, hvordan skattesystemet er skruet sammen.

De indtægter, der især er omfattet af dette lovforslag, er genvundne afskrivninger i forskellige forbindelser og vederlag for afløsning af pensionstilsagn. Derudover er der andre indkomsttyper, som skifter fra at være særlig indkomst til nu at blive almindelig indkomst. Her kan bl.a. nævnes jubilæumsgaver, hvor der dog stadig væk er et fradrag på 6.000 kr., og hvor

man i øvrigt udelukkende beskatter 70 pct. af det beløb, der ligger ud over de 6.000 kr. Alt i alt vil det for den enkelte personlige skatteyder ikke betyde nogen større ændring.

Jeg er blevet spurgt specifikt af nogle af de tidligere ordførere om begrebet tilbagevirkende kraft og endvidere, om dette skulle være udtryk for en speciel erhvervsuvenlighed, og om det ikke er det samme som forøget skat på erhvervslivet.

Som SF's ordfører sagde før, er der tale om øget skat på erhvervslivet i det omfang, man har afskrevet til en meget lav procent og bliver beskattet med en høj. Til det er der kun at sige, at det kommer an på, hvad det er for en erhvervsvirksomhed, man taler om, og vi kan selvfølgelig ikke stå her og sige, hvad der vil blive det generelle.

Men hvis man ser tilbage på Personskatteudvalgets betænkning, må man sige, at det skal ses i en helhed, og at det skal ses i forbindelse med, at personskattetrækprocenterne er for nedadgående som en klar konsekvens af skattereformen. Vi er glade for, at det ser ud til, at skattereformen har virket, i og med at den har været med til at sætte mere skub i hjulene.

Jeg vil godt til sidst i al stilfærdighed uden nogen form for malice minde især Venstres og De Konservatives ordførere om – og det gælder især hr. Peter Brixtofte, som sagde, at Venstre var imod højere skatter på erhvervslivet og derfor var imod forslaget – at i efteråret 1990, hvor jeg havde den store glæde at være skatteordfører i en regering, hvor V, K og R sad sammen, lavede vi i fællesskab et ganske omfattende skatteudspil, som havde nogle ikke ringe ligheder med den skattereform, vi senere var med til at gennemføre, hvor der bl.a. var ændrede byrder på erhvervslivet i forbindelse med ophævelse af udlandslempelsen og andre grusomme ting, som Venstre dengang accepterede, som Venstre dengang gik ind for, som Venstre dengang gik til valg på, og som Venstre, så vidt jeg husker, oven i købet også fik valgfremgang på.

Så det er ikke så enkelt, vil jeg gerne sige til hr. Peter Brixtofte, bare at stille sig op og svinge med fanen og sige, at man er imod enhver form for forøgede skatter på erhvervslivet. Venstre har fremsat masser af den slags forslag. Når det bare har været sat ind i en større helhed, har Venstre også været i stand til at forsvare det, og det er jeg sikker på, at Venstre vil være i stand til igen, hvis de nogen sinde skulle få chancen.

Vi har ingen problemer med at støtte dette lovforslag.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal ikke gå ind i den argumentation i debatten, som Venstre bruger enhver anledning til at komme med, nemlig at højere skat betyder mindre beskæftigelse, men bare i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at i de år, hvor man sænkede erhvervsbeskatningen fra 50 pct. til 34 pct., styrtdykkede beskæftigelsen i det private erhvervsliv. Så skulle jeg måske stille mig op her og sige: Jo lavere skat jo lavere beskæftigelse, jo højere skat jo højere beskæftigelse. Den slags forenklinger vil jeg dog ikke forfalde til. Og jeg synes også, at Venstre skulle lade være med hele tiden at komme med det forenkledte, at bare der kommer en krone mere i skat på erhvervslivet, styrtdykker beskæftigelsen.

Vi kan støtte lovforslaget, som det foreligger, men vi har to problemer med det. Det ene kan vi ikke løse med denne lov. Det er alt det, der har med virksomhedsordningen at gøre, den ordning, der giver erhvervsdrivende mulighed for at spekulere i den lave erhvervsbeskatning på 34 pct. Vi ser jo tydeligt i lovforslaget her, at det giver problemer, og det er derfor, der er nogle indkomster, der nu bliver beskattet lavere, end de blev før. Det synes vi selvfølgelig er en dårlig idé, men det har noget at gøre med den virksomhedsordning, som vi gerne så afskaffet eller i hvert fald ændret.

Det andet problem kan vi løse. Vi forstår ikke, hvorfor indkomster fra konkurser skal beskattes med to tredjedele af marginals-katten, altså 45 pct. i stedet for de 64-65 pct., der er marginals-katten, når vi har gennemført skattereformen. Vi synes, at de burde beskattes som al anden personlig indkomst. Det problem, der er nævnt, at det er lidt tilfældigt, hvilket år en konkurs udløser en indkomst hos skattemodtageren, finder vi ikke er så stort, at man skal lave sådan en asymmetri i vores skattesystem, som der er tale om på det punkt.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg vil indlede med at takke for en overvejende positiv indstilling til lovforslaget, men der har dog været fremført en række argumenter imod det.

Et af argumenterne undrer mig uhyre meget. Man skal være opmærksom på, at der er tale om en forenkling, idet vi vil afskaffe ét af de mange indkomstbegreber, vi har. Et af argumenterne imod den nuværende skattereform fra De Konservative og Venstre er jo, at der er for mange forskellige indkomstbegreber og dermed skatte-

begreber, og at det derfor er besværligt at regne skatten ud. Her fjernes en indkomstkategori, og den tilsvarende skat lægges sammen med anden skat. Det kan efter mine begreber ikke være andet end en forenkling, så hvis man siger, at al forenkling er af det gode, må man være tilhænger af det her.

Ellers må jeg sige, at det er, fordi det giver et større provenu, at man ikke er glad for det. Det er også nærmest det, jeg kan forstå er tilfældet for hr. Thulesen Dahl, men dér synes jeg, man skal være opmærksom på, at vi, når det hele er gennemført fra og med 1998, taler om et merprovenu på 20 mio. kr.

Det er meget vanskeligt at lave forenklinger, som er til gavn for alle, og som ikke har bivirkninger den ene eller den anden vej. Det ville være et mærkeligt samfund, der havde sådanne træk, at man kunne gøre sådan noget.

Det er en forenkling, og i den forbindelse vil jeg også sige, at der bliver tale om større symmetri. Jeg synes, man skal anskue det på den måde, at man genopretter en manglende symmetri og laver beskattningen symmetrisk: Fradrag og indkomst behandles symmetrisk.

Det er blevet nævnt, at man kunne kalde det lovgivning med tilbagevirkende kraft. Jeg har ved flere lejligheder gjort opmærksom på, at jeg synes, man skal være præcis, når man taler om begrebet tilbagevirkende kraft, og ikke bruge det i flæng. Det er trods alt et stærkt værdiladet ord.

Jeg synes ikke, at man kan bruge udtrykket tilbagevirkende kraft blot som synonym for skuffede forventninger, for det er jo det, vi taler om her. Fru Elisabeth Arnold var også inde på, at skuffede forventninger ikke er det samme som konsekvenser af en lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Hr. Brixtofte var inde på, at det nærmede sig brud på finanslovaftalen, fordi den del af indkomsten, der bliver beskattet lidt skarpere, nemlig som følge af genvundne afskrivninger, skulle falde i 1995, og at det derfor ville være en de facto-stramning af erhvervsbeskatningen i 1995. Med det argument kan man sige, at ændringer af lovgivningen aldrig nogen sinde kunne gennemføres, for der bliver jo også tale om indkomst i 1995 osv.

Argumentet fører altså til, at man aldrig nogen sinde kan lave en lov, som betyder en stramning på et eller andet område, hvor hr. Brixtofte ikke synes om det. Det synes jeg også er en absurd kritik, som ikke rigtig går ind.

Med disse bemærkninger vil jeg håbe på et godt udvalgsarbejde og sige tak for førstebehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 138: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Tilbagebetalingspligtig kontanthjælp m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

Socialdemokratiet er enig i forslaget om, at tilbagebetalt skattepligtig kontanthjælp fradrages i den personlige indkomst i den periode, hvor tilbagebetaling finder sted.

De nye regler vil være mere gennemskuelige og forståelige for kontanthjælpsmodtagerne, ligesom ændringerne vil betyde en administrativ forenkling for kommunerne.

Også de foreslåede ændringer af skattekontrolløven med hensyn til kommunernes indberetningspligt kan vi tilslutte os.

At der nu skabes hjemmel i personskatteløven til, at honorarlønnede og de i forslaget nævnte lønmodtagere får fradragsret for erhvervs-mæssige befordringsudgifter, finder vi helt rimeligt.